

Sygn. akt IV U 937/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 grudnia 2014r. w S.

z wniosku B. D., J. D., M. D. i

M. M. w związku z odwołaniem

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 14 stycznia 2014 r. (Nr (...))

o prawo S. D. (1) do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu S. D. (1) przysługiwało prawo do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 1 lipca 2013 roku.

Sygn. akt IV U 937/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 14 stycznia 2014 r. znak:(...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 6 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniach społecznych z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił S. D. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy wskazując, iż u wymienionego Komisja Lekarska ZUS w W. orzeczeniem z dnia 20.09.2013 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył S. D. (1) wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Wskazał, że jego stan zdrowia nie uległ poprawie, nie uzyskał poprawy w zakresie poruszania się, w stawie skokowym lewym pozostaje brak zgięcia grzbietowego stopy lewej co ogranicza wydolność chodu, ponadto nie nastąpiła również poprawa w zakresie funkcji stawu biodrowego (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 20.09.2013 r., która nie stwierdziła u wnioskodawcy niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

S. D. (1) zmarł w trakcie procesu – w dniu 19 kwietnia 2014 r. (skrótowy odpis aktu zgonu k.20).

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2014 r. Sąd zawiesił postępowanie na podstawie art. 174 § 1 pkt 1 kpc (k.21).

Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2014 r. Sąd podjął postępowanie z udziałem następców prawnych zmarłego tj. B. D., M. M., M. D. i J. D. (k.27).

Na rozprawie dnia 4 grudnia 2014 r. następcy prawni zmarłego S. D. (1) popierali jego odwołanie i wnosili o zmianę zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca S. D. (1) dnia 24 czerwca 2013 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na dalszy okres (wniosek z dnia 24.06.2013 r. k.288 akta organu rentowego). Składając powyższy wniosek S. D. (1) był w trakcie pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, która przyznana mu została do 30 czerwca 2013 r. na podstawie decyzji z dnia 02.11.2011 r. (decyzja z dnia 02.11.2011 r. k. 284 akt organu rentowego). S. D. (1) rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy otrzymywał od dnia 30.06.1990 r. (decyzja k. 14 akt rentowych).

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego z dnia 24 czerwca 2013r. organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 1 sierpnia 2013 r. ustalił, że wnioskodawca jest nadal częściowo niezdolny do pracy do 31.08.2016r. oraz, że niezdolność ta pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 01.08.2013 r. k. 290 akt organu rentowego).

Dnia 2 sierpnia 2013 r. Zastępca Głównego Lekarza Orzecznika Oddziału ZUS w S. wniósł zarzut wadliwości do orzeczenia z dnia 01.08.2013 r. Lekarza Orzecznika ZUS (zarzut wadliwości k. 290v akt rentowych), na skutek czego ubezpieczony został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 20.09.2013r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 20.09.2013 r. k.295 akt organu rentowego). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 14 stycznia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy S. D. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (decyzja z 14.01.2014 r. k.306 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy: neurologa i ortopedy w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznał u ubezpieczonego: pourazowe uszkodzenie nerwu strzałkowego lewego i niedowład wiotki stopy lewej z upośledzeniem sprawności chodu, przebyte zwichnięcie biodra lewego bez istotnej dysfunkcji stawu. Biegli stwierdzili, że powyższe rozpoznane schorzenia skutkują orzeczeniem dalszej częściowej niezdolności do pracy zarobkowej wykonywanej przed wypadkiem przy pracy w zawodzie kierowcy od 1 lipca 2013 r. na stałe. Biegli wypowiedzieli się również, że orzeczona częściowa niezdolność do pracy ma związek z wypadkiem przy pracy. Biegli odnieśli się również do możliwości wykonywania przez ubezpieczonego zawodu wyuczonego hydraulika, w którym to zawodzie ubezpieczony nigdy nie pracował wskazując, że wykonywanie pracy również w tym zawodzie wymaga sprawności chodu i w związku z powyższym ubezpieczony jest niezdolny do wykonywania również pracy w tym zawodzie (opinia k.10, opinia uzupełniająca k. 43).

Ubezpieczony S. D. (2) ukończył zasadniczą szkołę zawodową w zawodzie hydraulika, ale nigdy nie pracował w tym zawodzie. Przed wypadkiem przy pracy wymieniony pracował w zawodzie kierowcy od 28.10.1985 r. (świadczenia pracy k. 3-5 akt rentowych, okoliczności niesporne).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie S. D. (1) popierane przez jego następców prawnych jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy - dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania od decyzji organu rentowego odmawiającej S. D. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy wymagało ustalenia czy u wnioskodawcy istnieje w dalszym ciągu tj. po 30.06.2013 r. częściowa lub całkowita niezdolność do pracy pozostająca w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 3.10.1989 r. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych lekarzy ortopedy i neurologa dała podstawy do stwierdzenia, że wnioskodawca S. D. (1) od 1 lipca 2013 r. był nadal częściowo niezdolny do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami, jak również że niezdolność pozostaje w związku z przebyłym wypadkiem przy pracy. Biegli lekarze po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie oraz zbadaniu S. D. (1) stwierdzili u niego pourazowe uszkodzenie nerwu strzałkowego lewego i niedowład wiotki stopy lewej z upośledzeniem sprawności chodu, przebyte zwichnięcie biodra lewego bez istotnej dysfunkcji stawu. Biegli stwierdzili, że powyższe uszkodzenie narządu ruchu czyni go częściowo niezdolnym do pracy wykonywanej przed wypadkiem tj. pracy kierowcy, jak również pracy zgodnie z wykształceniem tj. pracy hydraulika jak również, że powyższa niezdolność ma charakter trwały (opinia biegłych k.10 i uzupełniająca k. 43).

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jej badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyście uzasadniona. Ponadto przedmiotowa opinia nie została również skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron procesu.

Organ rentowy zgłaszał zastrzeżenia do opinii głównej i opinii uzupełniającej biegłych podnosząc, że ubezpieczony może pracować w zawodzie wyuczonym – hydraulika. Biegli w opinii głównej jak i uzupełniającej odnieśli się do powyższej kwestii, wskazując, że S. D. (1) pozostawał częściowo niezdolny do pracy w obu wskazanych zawodach: kierowcy i hydraulika ze względu na niewydolność chodu. Wobec tego, że kolejne zastrzeżenia organu rentowego nie wnosiły merytorycznych zarzutów Sąd oddalił wnioszek o dopuszczenie dowodu z innego zespołu biegłych jako bezzasadny.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.